

[Julin.]

traadt af hele Udvalget, og det er altsaa dette Beløb, der nu er foreslaaet ved Ændringen af Lovens § 14, Stk. 3.

Jeg kan tiltræde saavel denne som de øvrige Ændringer i det her foreliggende Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling og senere Vedtagelse her i Tinget.

Jensen-Brobj: I Lovforslaget om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde foreslaas nogle Ændringer i Forhold til den gældende Lov, som jeg kan anbefale. Jeg kan anbefale den foreslaaede Ændring til § 2, der gaar ud paa, at Andragender om Godkendelse af Projekter til nye Kirker skal være vedlagt en Plan ogsaa om Kirkens Opvarmning og Belysning samt eventuelt Forsyning med Orgel. Det er noget, man tit har forsømt, og naar saadanne Installationer skal foretages bagefter eller et Orgel opstilles, bliver det mindre praktisk. Derfor er det ganske naturligt at tage det med her.

Endvidere kan jeg anbefale det nye Stk. 5, der foreslaas føjet til § 11, om Op-hængning af Kirkeklokker og Omstøbning af saadanne. Bestemmelsen gaar ud paa, at saadanne Foranstaltninger altid skal forelægges for Ministeren. Det er en ganske naturlig Foranstaltning, fordi der saa af Ministeriets Konsulent kan gives fornøden Vejledning og de Oplysninger, der er nødvendige for, at f. Eks. Klokken kan komme til at hænge rigtigt.

Endelig bifalder jeg, at der kommer en Bestemmelse i § 28, hvorefter man ved Ekspropriation til Kirkegaarde kan medtage fornødent Areal til Holdeplads, Adgangsveje m. v. Det er mange Steder saadan, at det kniber med at faa Holdeplads ved Kirkerne og med at faa de nødvendige Adgangsveje, saaledes at man kan køre til Kirkens Port, og ved Indføjelse af denne Bestemmelse faar man den fornødne Hjemmel. Derfor er det en meget praktisk Foranstaltning.

Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Erik Appel: Mit Parti hilser Lovforslaget om Kirkers Brug — som jeg skal knytte nogle Bemærkninger til — med Tilfredshed, og dette tilkendegiver jeg herved paa mit Partis Vegne. Men jeg ønsker her at fremsætte nogle Bemærkninger, der ikke er paalagt mig af Partiet, men som heller ikke

staar i Modsætning til Partiets Opfattelse. I Bemærkningerne til Lovforslaget begrundes Revisionen af Loven med dens Alder, og det er en antagelig Begrundelse. Men det forekommer mig, at der havde været Grund til at se Loven mere efter i Sømmene, end sket er. Der kunde da være blevet Grundlag for nogle flere Ændringer. Jeg skal tillade mig at pege paa nogle.

Der er først Straffebestemmelserne. De skæmmer en kirkelig Lov og er næppe — trods den foreslaaede Forhøjelse af Bødesatserne — tilstrækkelig virkningsfulde. Jeg ønsker overvejet, om der ikke kan findes andre og smukkere Udveje til at sikre de Tilmeldinger til Kirkebøgerne af kirkelige Handlinger udført af udensogns Præster, som der er Tale om under Straffebestemmelserne.

Jeg skal dernæst nævne Bestemmelsen om, at Lægmand og -kvinde med Tilladelse af en af Kirkens Præster og under hans Ansvar kan tale fra Prædikestolen ved Gudstjenester uden for de sædvanlige Gudstjenester, men kun uden for dem, medens teologiske Studenter kan tale ved de sædvanlige Gudstjenester. Jeg kunde ønske dette ændret, saa at Lægfolk kan tale ved de sædvanlige Gudstjenester paa Linie med Studenterne. Det sker allerede nu *mod* Loven — det er bedre, at det sker *med* Loven.

Jeg maa dernæst pege paa Udtrykket „gudelige Forsamlinger“, der er et for Nutidsmennesker uforstaaeligt Begreb, selv for en Biskop. I en tidligere indhentet Erklæring fra en Biskop hedder det — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —

„Begrebet „gudelige Forsamlinger“ er meget omfattende og vanskeligt at definere udtømmende.“

Jeg maa mene, at et saadant Begreb derfor ikke hører hjemme i Lovgivningen. Det har sin Værdi som historisk Betegnelse for et stærkt kristeligt Røre, der opstod paa Fyn for godt 100 Aar siden. Lad det beholde sin historiske Værdi, men lad det udgaa af Lovgivningen, som det for længst er gaaet af Brug i Folkemunde.

Jeg skal derefter fremsætte nogle Bemærkninger om selve Lovforslaget. Den foreslaaede Titel er under Behandlingen i det andet høje Ting ændret, saa at Ordet „Sognebaandsløsning“ bevares. Jeg kan tilslutte mig denne Ændring, der ikke blot udtrykker Respekt for den for 100 Aar siden indledede frisindede kirkelige Lovgivning, men ogsaa opretholder Navnet som Udtryk for noget, der stadig finder Sted inden for Folkekirken.

Jeg har en Indvending imod Titelen